

hvad jeg hidtil har hørt fremkomme her i Salen, er der, som alt nævnt, forskellige Maader, hvorpaa det kan ske. Det forekommer mig dog ingeniunde, at det, saaledes som det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (S. C. Christensen) sagde, er ret ligegyldigt, om det sker ved en Forhøjelse af Indførelstolden eller det sker ved en Nedsættelse af Sukkerafgiften. Der forekommer mig at være en ganske utrolig stor Forskel paa disse to Ting. I det første Tilfælde vil Prisen blive forhøjet for Konsumenterne, hvad den ikke vil i sidste Tilfælde. Der er dog nogen Forskel paa, om man støtter en Industri eller et hvilket som helst andet Foretagende paa den Maade, at den nuværende Toldtats bliver bibeholdt, eller man gaar til en Forhøjelse af den. Jeg vil derfor, ligesom de to tidligere nævnte Medlemmer, det ærede Medlem fra Årsens og det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds, fortrinvis søge at gaa den Vej at nedsætte Afgiften for den indenlandske Sukkerindustri. Det første Spørgsmaal, som møder os der, er, om Statskassen kan indvære dette Beløb, og om man i modsat Fald kan anvise nogen Erstatning. Jeg vil ikke anvise nogen Erstatning, men der blev anvist en saadan Erstatning af det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds, nemlig en Hvedetold; og jeg vil da gøre opmærksom paa, at medens jeg nødvendig gaar til en Forhøjelse af Indførelstolden paa Sukker, fordi jeg erkender Sukker for at være en virkelig Nødvendighedsartikel, kan det samme ikke i samme Forhold siges om Hvedetolden. Kan den Del af Agerbruget, som jeg væsentlig i dette Øjeblik skal repræsentere, ikke saa Støtte paa den ene Produktionsgren, vil jeg ubetinget være med til at yde den Støtte paa den anden. Jeg fastholder stadig, at det, der her er Tale om, hvad enten det drejer sig om Sukkeret eller Hveden, dog kun bliver en midlertidig Foranstaltning, og jeg gentager endnu en Gang, at jeg ikke vil have min Stilling til en eventuel Toldrevision præjudiceret ved min Stilling til denne midlertidige Foranstaltning.

Jeg vilde gerne tillade mig et Par Bemærkninger over for det ærede Medlem for Randers Amts 3dje Valgkreds (Keergaard). Jeg ser ikke, at det ærede Medlem er til Stede, og jeg skal saa søge at give mine Bemærkninger en saadan Form, at der ikke bliver nogen særlig Anledning for ham til at svare. Hans Udtalelse spaaede jo ikke godt for dette Forslag, hvad enten det førtes frem under den ene eller den anden Form. Der fremkom en Udtalelse fra ham, som jeg et Øjeblik vil tillade mig at tage frem, og

det var den, at en egentlig Støtte for Landbruget i sin Almindelighed, og en Hjælp, der kunde flodse, kunde kun ventes gennem en Toldrevision. Det er jo muligt, jeg er tilbøjelig til at tro paa det. Men hvis Koedyrterne skulle vente paa en saadan paa det Omraade, tror jeg ikke, det vil være tilstrækkeligt for dem, hvis de ikke ad andre Veje kunde bjærge sig. Jeg vil desuden gøre opmærksom paa, at jeg ikke ser, at der ad den Vej kan ske nogen Forandring af Betydning, som kan frelse Agerbruget, selv om Bestyttelsestolden bliver nedsat. Thi skulde der gennemføres en væsentlig Toldforandring, maa det ske gennem Ophævelse af betydelige Dele af Finanstolden, men skal dette ske, maa ogsaa Indtægterne tilvejebringes ad anden Vej, og jeg forstaaer godt, hvilken Vej man saa vil anvise, nemlig en Indtægtsstat. Jeg har ikke det mindste imod at gaa den Vej, jeg vil kun gøre opmærksom paa, at inden man kan naa til saadanne kolossale Omlægninger, kan den Krise, der nu hersker for Sukkeret, være dragen forbi og adskillige andre Kriser være i Anmarch eller maa ske endogsaa forløbne, det forekommer mig derfor en noget lang Vej at henvise til. Det var vist heller ikke Meningen. Det ærede Medlem vilde jo vistnok ganske simpelt paa en smuk Maade give dette Forslag en velvilig Hilsen paa dets sidste Vandring.

Jeg maa dernæst tillade mig et Par Bemærkninger over for det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (S. C. Christensen), og det er ikke mindst dem, der have foranlediget mig til at tage Ordet. Jeg blev noget forbausset over den sjældent bitre Tone, det ærede Medlem viste over for Koedyrterne. Jeg skulde være noget tilbøjelig til at tro, at denne Bitterhed har faaet en komplet forfærdet Adresse. Disse Folk have jo ikke gjort det mindste ondt, de have ikke gjort andet end, hvad andre Industrier og Erhvervsgræne gøre, naar det kniber for dem, nemlig gaa til Lovgivningsmagten. Man plejer ikke ganske i Almindelighed at give det Navnet Diggeri, fordi Folk gøre Forsøg paa at opretholde en saadan Industri paa den Maade. Men det gjorde det ærede Medlem. Han tog ogsaa stærkt fat med, at det var de fedeste Ægne, som her vilde tigge af de magre. Hvis han derved sigtede til, at det var de fedeste Forder, er det jo til en vis Grad rigtigt, men saa ved det ærede Medlem jo ogsaa godt, at de for det første ere stærkt beskattede, og at de for det andet ere betalte efter deres Godhed. Jeg tror, at de Folk, der sidde inde med disse Forder, sidde under lige saa haarde Bilkkaar som de, der bestidde